

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311596048/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

ligesom det nu falder mig ind, forstaar De, og saa videre . . . . . Det bliver altsaa Skaalen for Hædersgæsten, eller, hvad jeg vilde sige Værten, Hr. Nagasaki. Saa vil han nok tale, efter hvad jeg veed, med en Skaal for Tyskland, saa godt han kan, i hvert Fald med et: 'Es lebe Deutschland hoch', det siger han udmærket. Derpaa takker den ældste Tysker her i Selskabet, den gamle Regeringsraad Bertz, og drikker paa alles Vegne for Fru Grossmann. Det skylder vi hende, ikke sandt; finder De ikke ogsaa, at det skylder vi hende? Aa, Pardon, jeg ser lige Hr. Carlowitch, jeg skulde bare sige to Ord til ham . . . et lille Salonfyrværkeri i Baghaven . . . »

Den høje Bulgarer og hans noget mindre Landsmand var lige i dette Øjeblik kommen ind fra Forstuen med en af Japanerne, hvem de øjensynlig havde vist noget derude. De var begge to ved at trimle af Latter; Japaneren smilede overmaade forbindtligt men absolut uforstaaende; da nu Bankieren kom hen imod dem, greb Bulgarerne straks fat i ham og trak ham, trods alle Protester, med udenfor; Japaneren gled øjeblikkelig med Ansigtet i alvorlige

Selskabsfolder over i en opmærksomt lyttende, europæisk Holdning overfor Regeringsraaden, der netop talte til ham.

Jeg kigede ud i Forstuen: der stod Bulgarerne med Hr. Meyer-Levy imellem sig, hver med sin lille Kalipastafigur i Haanden. Bankieren var altfor optaget af sine mange Tillidshverv til at kunne ofre Bulgarerne nogen Opmærksomhed; da jeg nu viste mig, slap de ham ogsaa øjeblikkelig og faldt over mig. Jeg havde ikke taget Fejl, det var Fru Grossmanns to smaa Konsolfigurer af Goethe og Schiller, som de holdt i Hænderne, men under Indflydelse af barbariske Idéassociationer fra deres Virksomhed ved Salonfyrværkeriet, havde de med afbrændte Tændstikker sværtet Digterparrets Ansigter og Hænder kulsorte.

«Negerdigterne Goethe og Schiller!» raabte de med Vand i Øjnene af Latter og den mest skurrende fremmede Akcent, «Negerdigterne Goethe og Schiller!»; og de dansede omkring mig med de profanerede Klassikere højt løftede i Vejret.

Da vi lidt efter gik til Bords, fortalte jeg Halling dette Optrin. Han benyttede Lej-